

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 27 kwietnia 2018 r.

DNR-730-63(24)/17/(KK)

DECYZJA DNR-2/129/2018

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek EMBLEMATIKWORLD spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie w sprawie udzielenia ulgi w wykonywaniu zaległej administracyjnej kary pieniężnej, nałożonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2/291/2017 z dnia 6 listopada 2017 r. postanawia:

- 1) na podstawie art. 67b § 1 pkt 2 w związku z art. 67a § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.) i z art. 98 ust. 6 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1398), art. 2 pkt 10 i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362), art. 3 rozporządzenia Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z dnia 24 grudnia 2013 r., str. 1), odmawia udzielenia w ramach pomocy de minimis rozłożenia na raty zaległej administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł wraz z odsetkami za zwłokę,
- 2) na podstawie art. 55 § 2 w związku z art. 62 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.) i z art. 98 ust. 6 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1398), postanawia zaliczyć

dokonaną przez EMBLEMATIKWORLD spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie w dniu 31 stycznia 2018 r. wpłatę 1000 zł na poczet zaległej administracyjnej kary pieniężnej nałożonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2/291/2017 z dnia 6 listopada 2017 r. w kwocie 994,30 zł oraz odsetek za zwłokę od zaległej administracyjnej kary pieniężnej w kwocie 5,70 zł.

UZASADNIENIE

Decyzją DNR-2/291/2017 z dnia 6 listopada 2017 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na EMBLEMATIKWORLD spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, zwaną dalej także „stroną postępowania”, karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za udostępnienie na rynku wyrobów: lampa stołowa, kod EAN 5820160720595, lampa stołowa, kod EAN 5820160720571, lampa stołowa z klipsem, kod EAN 5820160720632, podlegających oznakowaniu CE bez tego oznakowania oraz zobowiązał stronę postępowania do uiszczenia powyższej kwoty w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość ww. należności pieniężnej stała się ostateczna.

Powyższą decyzję doręczono stronie postępowania w dniu 22 listopada 2017 r. Nie złożono wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, zatem ww. decyzja stała się ostateczna w dniu 7 grudnia 2017 r. W związku z powyższym w dniu 5 stycznia 2018 r. upłynął termin zapłaty kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 189j § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) zaległą administracyjną karą pieniężną jest kara niezapłacona w terminie. Na podstawie art. 189j § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego od zaległej administracyjnej kary pieniężnej nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Mając na uwadze, że na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie wpłynęła należność wynikająca z przedmiotowej decyzji, w dniu 15 stycznia 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów skierował do strony postępowania upomnienie nr 4/2018, w którym wezwał stronę postępowania w terminie 7 dni od dnia odebrania upomnienia do uregulowania następujących należności:

- 1) kara pieniężna w wysokości 10 000 zł,
- 2) odsetki za zwłokę od zaległej kary pieniężnej w wysokości 22 zł,

3) koszty upomnienia w wysokości 11,60 zł,
pod rygorem wszczęcia – po upływie tego terminu – postępowania egzekucyjnego.

Poinformowano stronę postępowania, iż odsetki za zwłokę od zaległej kary pieniężnej naliczono od dnia następnego po upływie terminu zapłaty kary pieniężnej, a ich wysokość naliczono na dzień wystawienia upomnienia, zatem obejmuje ona okres od 6 stycznia do 15 stycznia 2018 r. oraz, że stawka odsetek za zwłokę od zaległej kary pieniężnej, według której należy obliczyć dalsze odsetki, wynosi 8% w stosunku rocznym.

Upomnienie zostało stronie postępowania doręczone w dniu 17 stycznia 2018 r.

W dniu 31 stycznia 2018 r. strona postępowania dokonała wpłaty na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 1000 zł.

W dniu 7 lutego 2018 r. wpłynął do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniosek strony postępowania, w którym zwróciła się z prośbą o wstrzymanie czynności egzekucyjnych i rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej określając, iż rata wynosiłaby 1000 zł miesięcznie. Swoją prośbę strona postępowania umotywowała tym, iż ma problemy z płynnością finansową spowodowaną przez coraz mniejsze obroty na dowód czego wskazała, że zgodnie załączonym do pisma dokumentem „Deklaracja dla podatku od towarów i usług VAT-7” za miesiąc grudzień 2017 r. sprzedaż wynosiła 66 038 + 9279 zł przy kosztach 37 004 zł. Strona postępowania dodała, że w dniu 31 stycznia 2018 r. dokonała wpłaty w wysokości 1000 zł tytułem częściowej spłaty kary pieniężnej.

Pismem z dnia 26 lutego 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował stronę postępowania, iż okazany przez nią dokument nie pozwala na uznanie, iż przedłożyła wystarczający dowód uzasadniający zastosowanie ulgi i w związku z powyższym zwrócił się do strony postępowania o przedstawienie dowodów pozwalających na ocenę jej aktualnej sytuacji finansowej oraz udzielenie wszelkich informacji, które uzasadnią złożony przez nią wniosek. Wskazano stronie postępowania jakie należy okazać dowody na powyższą okoliczność. Ponadto Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował stronę postępowania, iż w przypadku udzielenia jej jako przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą ulgi w wykonywaniu zaległej administracyjnej kary pieniężnej, która będzie stanowiła zgodnie z art. 67b § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.), pomoc de minimis, obowiązana jest do przedstawienia, wymienione w art. 37 ust. 1 pkt 1-2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362), zaświadczenia i informacje albo oświadczenia, tj.:

- a) wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis, jakie otrzymała w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo

oświadczenie o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,

- b) formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie informacji składanych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis (Dz. U. poz. 311, z późn. zm.).

W powyższym piśmie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił stronę postępowania o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie.

Pismo z dnia 26 lutego 2018 r. zostało stronie postępowania doręczone w dniu 27 lutego 2018 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Zgodnie z art. 98 ust. 6 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa zaległością podatkową jest podatek niezapłacony w terminie płatności. Przepis art. 189j § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stanowi, że zaległą administracyjną karą pieniężną jest kara niezapłacona w terminie. Na podstawie art. 189j § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego od zaległej administracyjnej kary pieniężnej nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Przepis art. 67a § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa stanowi, że organ podatkowy, na wniosek podatnika, z zastrzeżeniem art. 67b, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym, może odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki od nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek.

Zgodnie z art. 67b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa organ podatkowy na wniosek podatnika prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, określonych w art. 67a:

- 1) które nie stanowią pomocy publicznej;

- 2) które stanowią pomoc de minimis - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
- 3) które stanowią pomoc publiczną określoną literami od a do m.

EMBLEMATIKWORLD sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.), który prowadzi działalność gospodarczą o której mowa w art. 2 ww. ustawy. Administracyjna kara pieniężna została nałożona na ww. przedsiębiorcę decyzją DNR-2/291/2017 z dnia 6 listopada 2017 r. w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą - przedmiotem prowadzonej przez ww. przedsiębiorcę działalności jest m.in. sprzedaż hurtowa i detaliczna wyrobów i jak zostało ustalone w toku prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postępowania administracyjnego DNR-730-66/17(KK), ww. przedsiębiorca nie dopełnił obowiązków wynikających z ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, tj. jako dystrybutor udostępnił na rynku wyroby: lampa stołowa, kod EAN 5820160720595, lampa stołowa, kod EAN 5820160720571, lampa stołowa z klipsem, kod EAN 5820160720632 podlegające oznakowaniu CE bez tego oznakowania. Według art. 89 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku producent albo importer albo instalator, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób podlegający oznakowaniu CE, a w przypadku przyrządów pomiarowych także dodatkowemu oznakowaniu metrologicznemu, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku taki wyrób, bez tego oznakowania, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

Z wykładni przytoczonych powyżej przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa wynika, że w przypadku gdy o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań wnosi przedsiębiorca, zaś będąca przedmiotem wniosku o udzielenie ulgi zaległa administracyjna kara pieniężna pozostaje w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, to materialnoprawną podstawą rozpatrzenia wniosku jest z art. 67b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, a norma zawarta w art. 67a ww. ustawy znajduje w tym przypadku zastosowanie jedynie w zakresie przewidzianych w tym przepisie rodzajów ulg w spłacie zobowiązań. Powyższy pogląd prezentowany jest w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (vide: wyroki z dnia 4 listopada 2015 r. II FSK 2396/13 i II FSK 2395/13, wyrok z dnia 21 kwietnia 2017 r. II FSK 805/15, wyrok z dnia 9 sierpnia 2016 r. II FSK 1975/14).

Udzielanie ulg w spłacie zobowiązań jest co do zasady traktowane jako jedna z form pomocy udzielanej przez państwo, a pomoc ta jest dopuszczalna tylko w ściśle określonych sytuacjach oraz organ udzielając ulgi podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą jest obowiązany zastosować zarówno przepisy krajowe, jak i unijne. Problematyka udzielania pomocy publicznej uregulowana jest w przepisach ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362), jednakże zarówno powyższa ustawa jak i ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa nie definiuje pojęcia pomocy publicznej. Stosownie do treści art. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, pomoc państwa musi spełniać warunki opisane w art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (poprzednio art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską). Zgodnie z art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 352 z dnia 24 grudnia 2013 r., str. 1), wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi. Z orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości i późniejszego Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wynika, że za pomoc publiczną należy uznać takie ulgi i zwolnienia podatkowe, które spełniają kumulatywnie następujące warunki: są udzielane przez państwo lub ze środków publicznych, uprzywilejowują tylko niektórych przedsiębiorców lub produkcję tylko niektórych towarów, przynoszą przedsiębiorcy określone korzyści oraz wywierają wpływ na handel wewnętrzny Unii Europejskiej. Pomoc niewpływająca negatywnie na konkurencję nie podlega zakazowi i musi być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem. Odrębną kategorią pomocy publicznej jest pomoc de minimis, która regulowana jest rozporządzeniem Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z dnia 24 grudnia 2013 r., str. 1). Nie jest to typ pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, gdyż ze względu na małą wartość nie powoduje zakłócenia konkurencji w wymiarze unijnym i nie podlega notyfikacji.

Ulgę nie stanowiącą pomocy publicznej będzie stanowiła np. ulga, o którą występuje przedsiębiorca, a otrzymane przysporzenie przeznaczy na potrzeby osobiste.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w kwestii rozstrzygnięcia, czy strona postępowania ubiega się o ulgę stanowiącą pomoc publiczną, czy też nie, w pierwszej kolejności uznał, iż w przypadku strony postępowania, która prowadzi działalność

gospodarczą w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zaś będąca przedmiotem wniosku o udzielenie ulgi zaległa administracyjna kara pieniężna pozostaje w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą to w powyższym przypadku nie można stwierdzić, że przedsiębiorca występuje o ulgę niestanowiącą pomocy publicznej, którą mógłby przeznaczyć na potrzeby osobiste.

Dokonując oceny charakteru prowadzonej przez stronę postępowania działalności gospodarczej, miejsce siedziby i obszar prowadzonej działalności Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w przedmiotowej sprawie ustalił, iż siedziba i adres strony postępowania to: ul. Nowogrodzka 31, 00-511 Warszawa, strona postępowania prowadziła działalność gospodarczą w zakresie udostępnienia na rynku wyrobów: lampa stołowa, kod EAN 5820160720595, lampa stołowa, kod EAN 5820160720571, lampa stołowa z klipsem, kod EAN 5820160720632 głównie na terenie kraju i jej podstawowi odbiorcami są podmioty krajowe, nie ma licznych powiązań z podmiotami zagranicznymi – jak wynika z zebranego materiału dowodowego posiadała jednego odbiorcę prowadzącego działalność gospodarczą w państwie członkowskim Unii Europejskiej – Litwie. Powyższe przesłanki przemawiają za tym, iż w powyższym przypadku mowa jest o udzielenie ulgi stanowiącej pomoc publiczną.

Biorąc pod uwagę, iż strona postępowania wystąpiła o rozłożenie na raty zaległej administracyjnej kary pieniężnej, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozłożenie na raty powyższego zobowiązania stanowi bez wątpienia pomoc udzieloną przez państwo członkowskie ze środków państwowych, w ramach której przedsiębiorca uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych niż występujące na rynku, co wyraża się w odstąpieniu od konieczności jednorazowej i we wcześniejszym terminie zapłaty zaległej administracyjnej kary pieniężnej i zaniechaniu naliczania odsetek na rzecz opłaty prolongacyjnej w wysokości jedynie 50% stawki odsetek za zwłokę. Ponadto spełniony jest również warunek groźby zakłócenia konkurencji i wpływanie ma wymianę handlową, gdyż udzielenie ulgi w formie rat stawia stronę postępowania w sytuacji korzystniejszej niż sytuacja podmiotów, którzy dokonują zapłaty kary pieniężnej w terminie. Ponadto każdy podmiot gospodarczy prowadzący działalność gospodarczą, który napotyka konkurencję na rynku, jeśli otrzymuje pomoc ze strony państwa, staje się za zasady beneficjentem pomocy publicznej. Podkreślić przy tym należy, iż w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości wystarczającym jest, aby pomoc udzielona podmiotowi działającemu na rynku krajowym mogła skutkować pogorszeniu sytuacji konkurentów bądź (potencjalnie) trudnościami dla przedsiębiorców, którzy zechcą wejść na rynek (orzeczenie C-280/00 w sprawie Altmark).

Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, iż spełnione są przesłanki uznania danej ulgi udzielonej stronie postępowania za pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zważywszy na to, iż w przedmiotowej sprawie mowa jest udzieleniu ulgi o niewielkim rozmiarze, która w niewielkim stopniu grozi zakłóceniem konkurencji, negatywnie rzutującym na wymianę handlową w ramach Unii Europejskiej i w związku z powyższym może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem, jak również z wniosku strony postępowania nie wynika, żeby wnioskowała o przyznanie ulgi, która stanowiłaby pomoc publiczną o której mowa w art. 67b pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, iż ulga udzielona stronie postępowania będzie stanowiła, zgodnie z art. 67b § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, pomoc de minimis.

Zgodnie z art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej przez pomoc de minimis należy rozumieć, inną niż pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, pomoc spełniającą przesłanki określone we właściwych przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy de minimis innej niż pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie.

Na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis uznaje się, że pomoc de minimis, czyli pomoc przyznana jednemu przedsiębiorstwu w danym okresie, która nie przekracza pewnej określonej kwoty, nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu i w związku z tym nie podlega procedurze zgłoszenia; pułap pomocy de minimis, którą jedno przedsiębiorstwo może otrzymywać przez okres trzech lat od jednego państwa członkowskiego, należy utrzymać na wysokości 200000 EUR; pułap ten wciąż jest niezbędny w celu zapewnienia, by każdy środek wchodzący w zakres niniejszego rozporządzenia można było uznać za niewywierający wpływu na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, niezakłócający konkurencji ani niegrozący jej zakłóceniem; do celów reguł konkurencji określonych w Traktacie przedsiębiorstwem jest każda jednostka wykonująca działalność gospodarczą niezależnie od jej formy prawnej i sposobu finansowania.

W związku z powyższym podmiotem, który otrzymuje pomoc de minimis na gruncie stanu prawnego jest „przedsiębiorstwo”.

W świetle orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej za przedsiębiorstwo można uznać osobę prawną (w szczególności kapitałową spółkę handlową, fundację albo

stowarzyszenia rejestrowe, które prowadzą działalność gospodarczą, Europejską Spółkę Akcyjną).

Zgodnie z art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej przez beneficjenta pomocy należy rozumieć podmiot prowadzący działalność gospodarczą, w tym podmiot prowadzący działalność w zakresie rolnictwa lub rybołówstwa, bez względu na formę organizacyjno-prawną oraz sposób finansowania, który otrzymał pomoc publiczną. Przepis art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa określa, że przez działalność gospodarczą rozumie się każdą działalność zarobkową w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, w tym wykonywanie wolnego zawodu, a także każdą inną działalność zarobkową wykonywaną we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej lub osoby wykonującej taką działalność - do przedsiębiorców.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, iż EMBLEMATIKWORLD sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie spełnia przesłanki do ubiegania się o ulgę w ramach pomocy de minimis w rozumieniu przepisów krajowych i unijnych.

Po otrzymaniu wniosku strony postępowania Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, iż nie przedłożyła wystarczających dowodów uzasadniających zastosowanie ulgi i w związku z powyższym zwrócił się do strony postępowania o przedstawienie dowodów pozwalających na ocenę jej aktualnej sytuacji finansowej oraz udzielenie wszelkich informacji, które uzasadnią złożony przez nią wniosek. Wskazano stronie postępowania jakie należy okazać dowody na powyższą okoliczność. Ponadto poinformowano stronę postępowania, iż zważywszy na to, iż udzielona jej ulga w wykonywaniu zaległej administracyjnej kary pieniężnej będzie stanowiła pomoc de minimis, zobowiązano ją do przedstawienia, wymienionych w art. 37 ust. 1 pkt 1-2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362), zaświadczeń i informacji albo oświadczeń oraz formularza informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie informacji składanych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis.

Zgodnie bowiem z art. 37 ust. 1 ww. ustawy podmiot ubiegający się o pomoc de minimis jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy: wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia

o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie (pkt 1); informacji niezbędnych do udzielenia pomocy de minimis, dotyczących w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis (pkt 2).

Strona postępowanie nie udzieliła odpowiedzi na skierowane do niej pismo i nie przekazała wymaganych dokumentów.

Udzielenie ulgi przewidzianej w art. 67b § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa ma charakter uznaniowy, a organ w ramach uznania administracyjnego po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozwalającego na analizę zaistniałego stanu faktycznego, uprawniony jest do wyboru określonej alternatywy decyzyjnej, przyjmując różne kryteria wyboru np. uwzględniając okoliczności społeczne bądź ekonomiczne.

Regulacja zawarta w art. 67b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa ogranicza w stosunku do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą stosowanie ulg określonych w art. 67a obwarowując je wymogiem spełniania ściśle określonych kryteriów wynikających z unormowań unijnych. Z treści art. 67b § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa wynika bowiem, iż organ może udzielić ulgi, która stanowi pomoc de minimis, w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis, całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 200 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych, w związku z powyższym rozpatrzenie wniosku o udzielenie pomocy de minimis wymaga w pierwszej kolejności weryfikacji czy ogólna kwota pomocy de minimis przyznana temu podmiotowi nie przekroczy 200 000 EUR.

Biorąc pod uwagę, iż strona postępowanie nie przedstawiła wymaganych oświadczeń, zaświadczeń i informacji wymaganych przy ubieganiu się o pomoc de minimis, wniosek nie można było zbadać pod kątem dopuszczalności udzielenia pomocy publicznej i poddać ocenie po kątem zgodności z regulacjami prawnymi wynikających z postanowień rozporządzenia Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis. Należy przy tym wskazać, iż ww. przepisy unijne wymagają od państw członkowskich zachowania zasad przejrzystości, równego traktowania, prawidłowego pułapu de minimis, a także skutecznego monitorowania przy udzielaniu pomocy de minimis, z tego też względu brak przedstawienia

przez stronę postępowania wymaganych informacji powoduje, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie mógłby zapewnić przestrzegania powyższych zasad.

Organ rozkładający na raty zaległość musi mieć gwarancję realizacji przyznanej ulgi, aby ulga nie okazała się pozorna. Decyzja o rozłożeniu na raty zaległej administracyjnej kary pieniężnej powinna przede wszystkim uwzględniać możliwości płatnicze wnioskodawcy, gdyż inaczej ulga ta byłaby iluzoryczna i w sposób rzeczywisty niemożliwa do zrealizowania. Zważywszy na to, iż stwierdzono, że „Deklaracja dla podatku od towarów i usług VAT-7” za miesiąc grudzień 2017 r. nie pozwalała na uznanie, iż strona postępowania przedłożyła wystarczający dowód uzasadniający zastosowanie ulgi, z uwagi na pogorszenie się jej sytuacji finansowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadził postępowanie wyjaśniające mające na celu zebranie materiału dowodowego pozwalającego na analizę sytuacji finansowej i materialnej strony postępowania. Jednakże nie odniosła się ona do wystosowanego do niej pisma i nie okazała dowodów, a tym samym nie przedstawiła okoliczności, które wskazywałyby na niemożność wywiązania się z ciężących na niej obowiązków i uzasadniałyby złożony przez nią wniosek. Zważywszy na to, iż podjęte czynności dowodowe nie doprowadziły do przedstawienia stanu finansowego strony postępowania, brak jest podstaw do orzeczenia w granicach uznania administracyjnego o przyznaniu ulgi.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, iż w pełni uzasadniona jest odmowa udzielenia stronie postępowania w ramach pomocy de minimis rozłożenia na raty zaległej administracyjnej kary pieniężnej nałożonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2/291/2017 z dnia 6 listopada 2017 r.

Na gruncie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa została uregulowana konieczność proporcjonalnego zaliczenia wpłat na poczet zaległości podatkowej oraz odsetek za zwłokę. Stosownie do dyspozycji art. 55§ 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa jeżeli dokonana wpłata nie pokrywa kwoty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, wpłatę tę zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek za zwłokę w stosunku, w jakim, w dniu wpłaty, pozostaje kwota zaległości podatkowej do kwoty odsetek za zwłokę. Na podstawie art. 62 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa w sprawie zaliczenia wpłaty na poczet zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę oraz kosztów upomnienia wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie, z zastrzeżeniem § 4a.

Kwota odsetek za zwłokę od zaległej administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł w dniu dokonania wpłaty, tj. 31 stycznia 2018 r. wynosiła 57 zł i obejmowała ona okres od dnia 6 stycznia 2018 r. do dnia 31 stycznia 2018 r.

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił zaliczyć dokonaną przez EMBLEMATIKWORLD spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie w dniu 31 stycznia 2018 r. wpłatę 1000 zł na poczet zaległej administracyjnej kary pieniężnej nałożonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2/291/2017 z dnia 6 listopada 2017 r. w kwocie 994,30 zł oraz odsetek za zwłokę od zaległej administracyjnej kary pieniężnej w kwocie 5,70 zł.

Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów określa, że EMBLEMATIKWORLD spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie zobowiązana jest do uiszczenia zaległej administracyjnej kary pieniężnej w kwocie **9005,70 zł** oraz odsetek za zwłokę od zaległej administracyjnej kary pieniężnej, które na dzień wniesienia wniosku o rozłożenia na raty zaległej administracyjnej kary pieniężnej, tj. 7 lutego 2018 r. wynoszą **65 zł**. Na kwotę odsetek składa się kwota 57 zł naliczona od zaległej administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł od dnia 6 stycznia 2018 r. do dnia 31 stycznia 2018 r. oraz kwota 14 zł naliczona od zaległej administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 9005,70 zł od dnia 1 lutego 2018 r. do dnia 7 lutego 2018 r., co daje kwotę 71 zł od której odjęta została kwota 5,70 zł. Stawka odsetek za zwłokę od zaległej kary pieniężnej, według której należy obliczyć dalsze odsetki, wynosi 8% w stosunku rocznym, zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 2016 r. w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz podwyższonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych (M.P. poz. 20).

Jednocześnie informuję, iż zgodnie z § 10 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. poz. 1373, z późn. zm.) jeżeli decyzja odmawiająca odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty zapłaty podatku albo odmawiająca odroczenia lub rozłożenia na raty zapłaty zaległości podatkowej została doręczona podatnikowi po upływie dwóch miesięcy od dnia wniesienia podania, dalsze odsetki za zwłokę są naliczane z wyłączeniem okresu od dnia następującego po dniu wniesienia podania do dnia doręczenia tej decyzji, włącznie z tym dniem.

W świetle art. 55 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa dokonana przez EMBLEMATIKWORLD spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie w dniu 31 stycznia 2018 r. wpłata 1000 zł została zaliczona na poczet

należności głównej i należnych odsetek, natomiast nie można było jej zaliczyć na poczet kosztów upomnienia, które stanowią kategorię kosztów odrębną od zaległości podatkowej i odsetek (nie objętą działaniem art. 55 § 2 ww. ustawy). Upomnienie jest w istocie wezwaniem do zapłaty poprzedzającym wszczęcie wobec zobowiązanego egzekucji administracyjnej. Dlatego też na podstawie art. 15 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, z późn. zm.) koszty upomnień podlegają ściągnięciu w trybie określonym dla kosztów egzekucyjnych i są pobierane na rzecz wierzyciela. Stosownie zaś do art. 64c § 5 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji egzekucja kosztów egzekucyjnych następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Rozliczenie przypadających wierzycielowi kosztów upomnienia nie może odbywać się poza postępowaniem egzekucyjnym, co niedopuszczalnym czyni ich zaspokojenie z wpłaty dokonanej przez podatnika na poczet istniejącej zaległości podatkowej (vide: wyrok WSA z dnia 8 marca 2016 r. III SA/WA 1144/15; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 20 września 2013 r. III SA/Po 645/13).

P o u c z e n i e

1. Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), w związku z art. 63 ust. 2 i z art. 98 ust. 6 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1398), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. W przypadku, gdyby strona postępowania zamierzała zakwestionować tylko rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2 sentencji decyzji, strona postępowania może, na podstawie art. 62 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.) w związku z art. 63 ust. 2 i z art. 98 ust. 6 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1398) i art. 141 § 2 oraz art. 127 § 3 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

3. Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

4. Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
5. Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. Prezesa UOKiK
Zastępca Dyrektora Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka